

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/79/2019
Identifikačné číslo spisu:	1511226054
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1511226054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Martina Vladíka a JUDr. Jána Šikutu, PhD., v spore žalobcu: P. Q. R., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom K. XX, L. E., proti žalovaným: 1/ D. J. O., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom C. XX, právne zastúpený: JUDr. Viera Kuruczová, advokátka, so sídlom Trnavská 68/15, Bratislava, 2/ F. F. X.A., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, B., o určenie absencie práva stavby na dodatočné povolenie nadstavby na terase bytového domu, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 49 C 223/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2018 sp. zn. 14 Co 415/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. januára 2014 č. k. 49 C 223/2011-179 zamietol návrh žalobcu zo dňa 06.12.2011, ktorým sa domáhal určenia, že žalovaní písomným hlasovaním zo dňa 15.11.2011 nezískali súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome potrebný k dodatočnému povoleniu stavby zrealizovanej bez stavebného povolenia na terase bytu č. XXX vo vchode Š. ul. XX v B., domu súp. č. XXXX s vchodmi Š.V. ul. XX, XX, XX a XX. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v sume 137,79 Eur a žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je návrhom prehlasovaného vlastníka v zmysle ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „Zákon“), pričom pre podanie návrhu nie je nevyhnutné, tak ako uvádzal žalobca, platné hlasovania, oprávnenou osobou v súlade so zákonom s dosiahnutím potrebného počtu hlasov, nakoľko práve na základe návrhu prehlasovaného vlastníka sa v konaní posudzuje platnosť hlasovania, jeho výsledkov. Z obsahu návrhu a v neposlednom rade i zo samotného rozhodnutia o odkázaní na súd a o prerušení konania zo dňa 14.12.2011 podľa súdu prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že žalobca návrhom sleduje dosiahnutie iného výsledku hlasovania vlastníkov bytov a

nebytových priestorov zo dňa 15.11.2011.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ako prehlasovaný vlastník bytu v dome mal právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak by jeho právo zaniklo, teda žalobca bol aktívne vecne legitimovaným na podanie návrhu, avšak návrh bolo potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie. Pasívne legitimovanými - teda nositeľmi práva, sú v tomto prípade všetci ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu, nielen označení žalovaní.

1.3. Z vyššie uvedeného súd ustálil, že návrh žalobcu opodstatnený nie je, keď nebola splnená základná podmienka pre konanie, a to pasívna vecná legitimácia, preto súd návrh zamietol. Súd v rámci dokazovania zamietol návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu a ďalšími námietkami sa nezaoberal, keď pre ďalší postup v konaní musí byť splnená podmienka pasívnej legitimácie.

1.4. Úspešnej žalovanej v 2. rade súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko náhradu trov konania priznať nežiadala. V konaní úspešnému žalovanému v 1. rade súd priznal náhradu trov konania vo výške 137,79 Eur.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 19. júna 2018, č. k. 14 Co 415/2014-247 nepripustil zmenu žaloby navrhnutú v podaní žalobcu zo dňa 30.06.2016 a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Žalovanému v 1. rade voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie a žalovanej v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2.1. Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, dospel po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu, k záveru, že nie je dôvod napadnutý rozsudok zmeniť ani zrušiť, pretože súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne. Z konania pred súdom prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nevyplyva iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie, a v odvolaní uvedené námietky žalobcu nie sú spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočne vyčerpávajúce, a preto si nežiada ani obširne doplniť dôvody na zdôraznenie jeho správnosti, nakoľko odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožnil.

2.2. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že vo veci ide o návrh prehlasovaného vlastníka v zmysle § 14 Zákona a z toho dôvodu sa aj správne prvotne zaoberal existenciou vecnej legitimácie účastníkov konania - podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) strán sporu. Ustálil tak, že námietka žalobcu, že súd rozhodol o veci, pre ktorú nepodal žalobný návrh, neobstoí. Odvolací súd súčasne dal do pozornosti, že súd prvej inštancie posudzoval vecnú pasívnu legitimáciu, ktorú je povinný skúmať zo zákona (ex off) správne, pretože nositeľmi hmotnoprávnej povinnosti v danom spore, a teda žalovaným subjektom, sú vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu. Správne tak zamietol žalobný návrh žalobcu ako prehlasovaného vlastníka z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie. Nebolo potom potrebné sa zaoberať meritom sporu a vykonávať vo veci ďalšie dokazovanie. Ako nedôvodnú preto vyhodnotil námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal podstatou žaloby, či vyhlásené písomné hlasovanie bolo platné a či malo za následok vznik práva stavby pre žalovaných.

2.3. K názoru žalobcu, že ak nebola splnená základná podmienka pre konanie, mal súd konanie zastaviť podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) odvolací súd poznamenal, že nedostatok pasívnej legitimácie nie je podmienkou konania, ktorú mal súd skúmať podľa § 103 O.s.p.

2.4. Poľa názoru odvolacieho súdu sa žalobca mylne domnieva, že aj keď jeho podaná žaloba má formálne znaky žaloby podľa § 14 ods. 6 Zákona, žaloba prehlasovaného vlastníka predpokladá, že bolo vyhlásené platné hlasovanie, oprávnenou osobou v súlade s ustanoveniami zákona a dosiahol sa potrebný počet hlasov, a že o takú situáciu sa v danom prípade nejedná. Preto mal súd jeho „osobitnú“ žalobu na určenie posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Odvolací súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že práve na základe návrhu prehlasovaného vlastníka sa v konaní posudzuje platnosť hlasovania, jeho výsledkov, t. j. toho, čo bolo účelom žaloby žalobcu.

2.5. K tvrdeniu žalobcu, že jeho právo na súdnu ochranu bolo porušené tým, že súd jeho žalobu zamietol napriek absolútnej neplatnosti hlasovania a evidentnej nesprávnej vyhodnotenia písomného hlasovania, odvolací súd uviedol, že s jeho námietkou sa nestotožňuje, lebo súd prvej inštancie žalobu dôvodne bez

ďalšieho zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Neobstoja ani námietky žalobcu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Vykonávanie žiadnych ďalších dôkazov už nebolo potrebné. Súd prvej inštancie správne a v súlade s princípom hospodárnosti konania zamietol návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu a ďalšími námietkami sa nezaoberal, lebo z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie musel žalobu zamietnuť.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca včas dovolanie (ďalej aj „dovolateľ“), ktorým uvedený rozsudok napadol z dôvodu podľa ustanovenia § 420 písm. f) C.s.p., pretože mal za to, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dodal, že žalovaný v 1. rade prestal byť v priebehu odvolacieho konania vlastníkom bytu, preto stratil postavenie účastníka konania v zmysle § 420 písm. b) C.s.p.

3.1. Podané dovolanie odôvodnil aj ustanovením § 421 C.s.p., pretože rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

3.2. Dovolateľ uviedol, že z doterajšej ustálenej rozhodovacej praxe je mu známe, že tzv. žaloba prehlasovaného vlastníka vyžaduje, aby na strane žalovaného vystupovali všetci ostatní vlastníci v dome. Nerozhoduje, či prehlasovaný vlastník navrhuje určenie neplatnosti hlasovania rozhodnutia alebo priamo navrhuje iné rozhodnutie. Pri žalobách prehlasovaného vlastníka však ustálená rozhodovacia prax doteraz jasne nezodpovedala, či podmienka núteného spoločenstva na strane žalovaných musí byť splnená aj v prípade, ak nemožno hovoriť o rozhodnutí, lebo hlasovanie, či rozhodnutie, má také vady, že ho nemožno považovať za rozhodnutie vlastníkov. Poznamenal, že nemá vedomosť o judikáte, ktorý by riešil tzv. zdanlivé rozhodnutia - rozhodnutia, ktoré pre podstatné vady nemožno vôbec považovať za rozhodnutia, nakoľko trpia takým nedostatkom, ktorý bráni tomu, aby z nich vznikli práva a povinnosti. S poukazom na doterajšiu ustálenú rozhodovaciu prax konštatoval, že mu nie je známe, či je možné, resp. či je vylúčené, aby sa ten, kto má právny záujem, a nielen prehlasovaný vlastník, mohol domáhať určenia týkajúceho sa výsledku hlasovania.

3.3. Vzhľadom na dikciu ustanovenia § 14 ods. 8 Zákona, z ktorého vyplýva, že len platné rozhodnutia sú záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome vyslovil názor, že z tohto ustanovenia nevyplýva, že pod platným rozhodnutím sa rozumie každý výsledok hlasovania len preto, že nebol napadnutý prehlasovaným vlastníkom (prípadne bol napadnutý neúspešne). Mal za to, že súd by takým výkladom poskytol právnu ochranu neprávú. Dovolateľ dal do pozornosti, že v žiadnom z podaní neuviedol, že podáva žalobu prehlasovaného vlastníka, ktorou sa domáha určenia neplatnosti či iného rozhodnutia ako rozhodli ostatní vlastníci. Poznamenal, že akceptoval, že 49 vlastníkov súhlasilo s prístavbou zimnej záhrady. V žalobe výslovne uviedol, že hoci jeho žaloba má formálne znaky žaloby prehlasovaného vlastníka, takú žalobu nepodáva a domáha sa určenia podľa § 80 písm. c) O.s.p. a súčasne zdôvodnil, v čom videl naliehavý právny záujem.

3.4. V ďalšom poukázal na to, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie a nepripustil spresnenie petitu žaloby, ktorým sa snažil podanú žalobu odlíšiť od žaloby prehlasovaného vlastníka a viac ju zamerať na sledovaný cieľ - určenie významu hlasovania pre postavenie žalovaných voči stavebnému úradu. Tým, že spresnenie petitu súd vyhodnotil ako zmenu žaloby, nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatnenie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3.5. Tým, že súdy vyhodnotili žalobu inak ako uviedol sám žalobca, bolo podľa názoru dovolateľa porušené jeho dispozičné právo so žalobným návrhom. Podľa dovolateľa z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. V predmetnom prípade však podľa dovolateľa súdy vykonali hodnotenie jeho podania a právnu kvalifikáciu požadovaného plnenia v rozpore s vôľou, ktorú prejavil v čase podania žaloby čím mu znemožnil uplatnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3.6. Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade prestal byť vlastníkom bytu a tým počas druhostupňového konania stratil postavenie účastníka konania, pričom odvolací súd na jeho námietku

nereagoval.

3.7. V súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu o tom, že úpravu petitu žaloby podaním žalobcu zo dňa 30.06.2016 posúdil ako zmenu žaloby a podľa § 371 C.s.p. v odvolacom konaní zmenu žaloby nepripustil dovolateľ uviedol, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože úprava petitu podľa dovolateľa nie je zmenou žaloby, ale len jej spresnením a vykonanú úpravu petitu mal súd posúdiť len ako špecifikáciu žalobného petitu. Spresnený petít podľa názoru dovolateľa lepšie vyjadril, že žalovaní nezískali v postavení voči stavebnému úradu tzv. právo stavby v stavebnom konaní a bol plne v súlade s jeho zámerom - podať určovaciu žalobu odlišnú od žaloby prehlasovaného vlastníka.

3.8. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušuje.

4. Žalovaní sa k podanému dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutia (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 432 C.s.p. dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.).

10. Žalobca (dovolateľ) v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. f) C.s.p. a to jednak z dôvodu, že nepodal žalobu podľa ustanovenia § 14 Zákona ale podľa ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. a že odvolací súd nepripustil úpravu petitu žaloby, čím podľa názoru dovolateľa bolo porušené jeho dispozičné právo nakladať so žalobným návrhom. a že žalovaný v 1. rade prestal byť vlastníkom predmetného bytu a preto podľa § 420 písm. b) C.s.p. stratil procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania. Podľa dovolateľa z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. V predmetnom prípade však podľa dovolateľa súdy vykonali hodnotenie jeho podania a právnu kvalifikáciu požadovaného plnenia v rozpore s vôľou, ktorú prejavil v čase podania žaloby čím mu znemožnil uplatnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces.

11. Dovolací súd zdôrazňuje, že povinnosťou účastníka konania je v žalobe (návrhu) opísať iba rozhodujúce skutočnosti skutkového, nie právneho charakteru. Civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriať pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. (napr. uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009)

Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový a aj odvolací súd vec správne právne posúdili, ak predmetnú žalobu dovolateľa na základe navrhovaného petitu subsumovali pod ustanovenie § 14 Zákona.

12. Dovolací súd zdôrazňuje, že C.s.p. nepozná pojem spresnenie žaloby, ale len zmenu alebo doplnenie žaloby a to zmenu kvantitatívnu alebo kvalitatívnu poprípadne doplnenie žaloby, ak v žalobe chýba podstatná náležitosť, pričom doplnenie sa deje spravidla na výzvu súdu. Pokiaľ ide o samotnú zmenu žaloby, tak z ustanovenia § 371 C.s.p. je zrejmé, že v odvolacom konaní sa zmena žaloby nepripúšťa.

13. Dovolací súd poznamenáva, že z rozhodovacej praxe je zrejmé, že otázku platnosti rozhodnutí prijatých zhromaždením vlastníkov nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 14 Zákona a to ani ako otázku predbežnú a to bez ohľadu na to, či ide o hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov podľa § 14 ods. 4 Zákona, alebo o písomné hlasovanie vlastníkov podľa § 14 ods. 6 Zákona. (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Cdo 60/2019 z 29. júna 2021)

14. Pokiaľ ide o namietanú stratu procesnej spôsobilosti, tak dovolací súd poznamenáva, že je rozdiel medzi stratou procesnej spôsobilosti a stratou pasívnej vecnej legitimácie.

Procesnou spôsobilosťou sa označuje spôsobilosť účastníka samostatne alebo prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu vykonávať pred súdom procesné úkony. Túto spôsobilosť majú účastníci v zásade v tom rozsahu, v akom majú spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Dovolateľ však žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaný v 1. rade stratil procesnú spôsobilosť.

Z jeho dovolania by však bolo možné usudzovať, že žalovaný v 1. rade mohol stratiť pasívnu vecnú legitimáciu, pričom táto je plne v moci žalobcu, iba na ňom záleží, koho označí v spore za pasívne vecne legitimovaného a ako so žalobou voči nemu naloží.

15. Keďže v danom prípade nezistil dôvody na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu ani podľa § 420 písm. b) a f) C.s.p. ako aj § 421 C.s.p. tým, že v dovolaní nijak nekonkretizoval od vyriešenia akej právnej otázky sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, najvyšší súd dovolanie žalobcu pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol podľa § 447 písm. c) a f) C.s.p.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ustanovenie § 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.